

26 שלשים בניזירות הושלמה נזירותו. אָבֵל לְשָׁתֵי נְזִירוֹת לֹא – אבל
 27 במקבל שתי נזירויות לא נחלק את יום השלשים, שתחילתו יושלים
 28 את הנזירות הראשונה, וסופו יחשב כיום ראשון של השניה. ולכן
 29 קָא מְשַׁמַּע לָן התנא בסיפא שיום שלשים עולה לכאן ולכאן.
 30 הגמרא מקשה על בר פדא מהמשך המשנה: הֲנֵן לִקְמוֹן (טו), לגבי
 31 המקבל שתי נזירויות שגילח על הראשונה ביום שלשים, אִם גִּילַח
 32 על הנזירות השניה ביום שלשים חָסַר אֶחָד יָצָא ידי חובתו, לפי שיום
 33 שְׁלֹשִׁים עוֹלָה לוֹ מִן הַמִּנְיָן – למנין נזירות ראשונה ואף למנין נזירות
 34 שנייה. בְּשִׁלְמָא לְרַב מִתְּנָא שסתם נזירות שלשים יום נִיחָא מה
 35 שהוצרך התנא להאריך ולפרש שיום שלשים עולה לשתי
 36 הנזירויות, כיון שרק מטעם זה יצא ידי חובה כשגילח ביום
 37 חמישים ותשע, אָלֵא לְבַר פְּדָא לְמָה לִי – למה האריך התנא ליתן
 38 טעם לדבריו, הָא אָמַר שְׁלֹשִׁים חָסַר אֶחָד – הרי לבר פדא סתם
 39 נזירות עשרים ותשעה יום, ואם כן יום השלשים אינו ממנין
 40 הנזירות הראשונה, ונמצא שגלח כל תגלחת ביום שלשים כעיקר
 41 הדין. מתרצת הגמרא: אָמַר לָךְ רב פדא, אדרבה, אֲנָא נָמִי אֶחָד
 42 כְּמִכִּי – ממשנה זו אני לומד שסתם נזירות עשרים ותשעה יום,
 43 ולכן יום שלשים עולה למנין נזירות שנייה, לפי שהראשונה כבר
 44 נשלמה מאתמול.
 45 קושיא נוספת על בר פדא: הֲנֵן (שם), מִי שְׁאָמַר 'הֲרִינִי נְזִיר', אם
 46 נִמְמָא ביום השלשים סוֹתֵר אֶת הַכָּל וצריך לחזור ולמנות מתחילה
 47 את ימי נזירותו. בְּשִׁלְמָא לְרַב מִתְּנָא שסתם נזירות שלשים יום,
 48 נִיחָא – מובן מדוע נסותר נזירותו, שהרי נטמא בתוך ימי הנזירות,
 49 אָלֵא לְבַר פְּדָא שסתם נזירות עשרים ותשעה יום, קְשִׁיָא, מדוע
 50 סוֹתֵר את נזירותו, הרי נטמא לאחר השלמתה.

1 אָלֵא לְבַר פְּדָא שסתם נזירות עשרים ותשעה יום, קְשִׁיָא, מדוע אינו
 2 מגלח משום נזירות ראשונה ביום שלשים, ומשום נזירות שנייה
 3 ביום חמישים ותשע.
 4 מתרצת הגמרא: אָמַר לָךְ בַּר פְּדָא, אִימָא סִיפָא – אמור גם את סוף
 5 המשנה ששם מוכח כשיטתי, ששנינו בסיפא, וְאִם הַקְדִּים וְגִילַח אֶת
 6 הָרִאשׁוֹנָה לְיוֹם שְׁלֹשִׁים, מְגַלַּח אֶת הַשְּׁנִיָּה לְיוֹם שְׁשִׁים, שהוא יום
 7 שלשים ואחד למנין נזירותו השנייה. הרי שאם גילח ביום שלשים
 8 יצא, ומוכח שהושלמה נזירותו כבר ביום עשרים ותשעה. אָלֵא
 9 סִיפָא ודאי מְפִייעָא לִיה – יש ממנה ראייה לדברי בר פדא, ולכך יש
 10 לנו לפרש גם את הרישא כדבריו, ומה שלכתחילה מגלח ביום
 11 שלשים ואחד, בְּאִמְרֵי 'הֲרִינִי נְזִיר שלשים יום שְׁלִמִים', ולכן גם
 12 לפי בר פדא אינו יכול לגלח קודם יום שלשים ואחד.
 13 מקשה הגמרא: וְלְרַב מִתְּנָא קְשִׁיָא סִיפָא, מדוע אם גילח ביום
 14 השלשים יצא, והרי לדבריו סתם נזירות שלשים יום, ועדיין לא
 15 השלימם. מתרצת הגמרא: אָמַר לָךְ רַב מִתְּנָא, הטעם שיצא,
 16 בְּקִדְמֵי סִיפָא יום שְׁלֹשִׁים עוֹלָה לְכָאן וְלְכָאן – שתחילת היום עולה
 17 להשלים את מנין נזירות ראשונה, וסוף היום עולה לתחילת מנין
 18 נזירות שנייה.
 19 מקשה הגמרא: מָאי הִיא – מה הטעם שיום שלשים עולה לכאן
 20 ולכאן, הרי הטעם הוא משום שִׁמְקַצְתָּ הַיּוֹם כְּבוֹלָה, וְהָא אָמַרְהָ הָרָא
 21 זִמְנָא – והרי דין זה כבר השמיענו התנא פעם אחת, ששנינו
 22 ברישא שהאומר 'הֲרִינִי נְזִיר' אם גילח ביום שלשים יצא, לפי
 23 שמקצת היום ככולו. מתרצת הגמרא: מָהוּ דְהִיבָא הֲנִי מִילִי – לולא
 24 הסיפא היינו אומרים שמקצת היום ככולו נאמר רק לְעִנְיֵן הָרָא
 25 נְזִירוֹת – לענין המקבל נזירות אחת, שאחר שנהג מקצת יום

אגרות קודש

ב"ה, אדר"ח אלו, תש"כ

ברוקלין.

מר שניאור זלמן שי

שלום וברכה!

נעם לי להודיע מהאברכים שי הנוסעים במדינה בשליחות המל"ח (מרכז לענייני חינוך) שביקרו גם במחנה בורלינגטאן ובביתו, ומסרו לי תשורתו הספר תולדות הרב מליאדי בצירוף פ"ש. ות"ח.

ותקותי חזקה ובפרט ע"פ תוכן השיחה שהיתה בינותם, שלא רק זוכר הוא גזע צור מחצבתו, אלא שגם אורח חייו הוא מתאים לזה, וחשיבות מיוחדת לזה בשנים אלו בפרט כיון שכל או"א מאתנו הוא אוד מוצל מאש וביחוד בנוגע לחוגים שומרי תורה ומצוה אשר בהם פגעה יד ה' לייע ול"ע והוה רובם של אחב"י אשר מסרו נפשם על קדושת השם בשנים האחרונות שנות המלחמה האיומה דשנת ת"ש-תש"ד, והרי דוקא בשנים הכי אחרונות אלו נרגשת התעוררות חזקה דבני ארצוה"ב לשיבה אל המקורות דתורתנו ומצוותי ובפרט בין בני הנוער, שלכן כל פעולה בזה ועאכו"כ דוגמא חי' עלולה להביא תוצאות חשובות וגדולות וגם בכמות, וכמובן ינעם לי להתבשר טוב בכל האמור.

בהתענינות מיוחדת שמעתי מהאברכים שי' אשר באה לו בירושה מנורה של רבנו הזקן לפי דבריו, ותודתי נתונה מראש אם יודיעני נכונות הדברים האלה אופן השתלשלות המנורה וכו' וגם אם יש ברשותו כתבי יד וכו"ב מהשייך לרבנו הזקן או ליו"ח, ובכגון דא כל המפרט הרי זה משובח.

בכבוד ובברכה לכתביה וחתימה טובה.